

הקדוש כראוי ולקשר את קשר האמונה קשר של אחד עם אחד כדי ליחד את השם הקדוש, כתוב עליו (במדבר טו) כי דבר ה' בזה ואת מצותו הפר הכרת תפירת וגו'. אפילו שהחסיר דרגה אחת או קשר אחד מאות אחת מהן.

בא ראה, י' בראשונה - הפלל של הכל, נסתר מכל הצדדים, השבילים לא נפתחים, הפלל של זכר ונקבה. קוצו של יו"ד שלמעלה רומז לאין. אחר כך י' שמוציאה את אותו הנקר ששופע ויוצא ממנו, ולהתעבר ממנו ה', בזה כתוב (בראשית ב) ונקר יצא מעדן. יצא ולא יצא. משום כך לא צריך להפרד ממנו. ומשום כך כתוב רעיתי.

ואם תאמר, כתוב נהר, משמע אחד, והרי כאן שלשה? זה כך ודאי. י' מוציאה שלשה, ובשלשה הפל נכלל. י' מוציאה לפניה אותו נהר, ושני בנים שמניקה האם, והתעברה מהם, ומוציאה אותם אחר כך. ה' - כמו כן ה', והם בנים תחת האב והאם.

אחר שהולידה, הוציאה בן זכר, ושמה אותו לפניה, וצריך לכתב ו', וזה יורש את נחלת האב והאם, ויורש שני חלקים, וממנו נזונית הבת. ועל פן צריך לכתב אחר כך ו"ה כאחד, כמו שה"א ראשונה י"ה כאחד, ולא צריך להפרידם. אף כאן ו"ה כאחד, ולא צריך להפרידם. והרי בארנו את הדברים. והדברים הללו עולים למקום אחר. אשרי חלקם של הצדיקים שיודעים את הסודות העליונים של המלך הקדוש וראויים להודות לו. זהו שכתוב (תהלים קמ) אף צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך.

למדנו, אמר רבי יהודה, (שם א) אל

יאות. דכל מאן דלא ידע למכתב שמא קדישא כדקא יאות, ולקשרא קשרא דמהימנותא קשרא דחד בחד, בגין ליחדא שמא קדישא. עליה כתיב, (במדבר טו) כי דבר יי' בזה ואת מצותו הפר הכרת תפירת וגו'. אפילו דגרע חד דרגא, או חד קשרא, מאת חד מנייהו.

הא חזי, י' בקדמיתא, כללא דכלא, סתים מכל סטרין, שבילין לא מתפתחין, כללא דדכר ונוקבא. קוצא דיו"ד דלעילא, רמיזא לאין. לבתר, י' דאפיק ההוא נהרא דנגיד ונפיק מניה, ולא תעברא מניה ה', בהאי כתיב (בראשית ב) ונקר יוצא מעדן. יוצא ולא יצא. בגין כך לא בעיא לאתפרשא מניה. ובגין כך כתיב רעיתי.

ואי תימא נהר כתיב, משמע חד, והא הכא תלת. הכי הוא ודאי, י' אפיק תלתא, ובתלתא אתפלל כלא. י' אפיק לקמיה ההוא נהר, ותרין בנין דינקא להו אימא, ואתעברת מנייהו, ואפיק לון לבתר. ה': פגוונא דא ה', ואינון בנין תחות אבא ואימא.

בתר דאולידת, אפיקת בן דכר, ושוייה לקמה, ובעי למכתב ו', והאי ירית אחסנתא דאבא ואימא, וירית תרין חולקין, ומניה אתון ברתא. ועל דא, בעי למכתב לבתר, ו"ה כחדא כמה דה"א קדמאה י"ה כחדא, ולא בעי לאפרשא לון, אוף הכא ו"ה כחדא, ולא בעי לאפרשא לון. והא אוקימנא מלי. ולא תר אחרא סלקין הגי מלי. זפאה חולקיהון דצדיקייא, דידיעין רזין עלאין דמלפא קדישא, ויתחזון לאודאה ליה, הדא הוא דכתיב, (תהלים קמ) אף צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך.

תאנא אמר רבי יהודה, (תהלים ג) אל אלהים יי'